



KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.11.2000
KOM(2000) 380 endelig/2

CORRIGENDUM:

La présente version annule et remplace
la version du 23.06.2000

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

**om anvendelsen af fællesskabsordningen for
statsstøtte til kulindustrien i 1998 og 1999**

1. INDLEDNING

Artikel 10 i Kommissionens beslutning nr. 3632/93/EKSF af 28. december 1993, om fællesskabsordningen for statsstøtte til kulindustrien fastslår, at Kommissionen hvert år aflægger beretning til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Rådgivende Udvalg om gennemførelsen af denne beslutning.

I denne beretning gennemgås den finansielle støtte, som Tyskland, Spanien, Frankrig og Det Forenede Kongerige har ydet til deres kulindustrier i løbet af 1998 og 1999.

Foranstaltningerne kan kun anses for forenelige med det fælles marked, hvis de bidrager til realiseringen af mindst ét af følgende mål:

- på basis af kulpriserne på verdensmarkedet at gøre fremskridt i retning af økonomisk levedygtighed, således at støtten reduceres gradvist,
- løse sociale og regionale problemer i forbindelse med den fuldstændige eller delvise nedlæggelse af produktionsenheder,
- lette kulindustriens tilpasning til miljøbeskyttelsesstandarderne.

I henhold til artikel 8 i ovennævnte beslutning har medlemsstaterne indsendt deres moderniserings-, rationaliserings- og omstruktureringsplaner for kulindustrien til Kommissionen. Efter at have gennemgået planerne udtalte Kommissionen sig om deres overensstemmelse med de generelle og specifikke mål i artikel 2, 3, og 4, i beslutning nr. 3632/93/EKSF, især Kommissionens beslutninger af 13. december 1994¹ til Tyskland og Spanien, beslutning af 19. juli 1995² til Frankrig og af 1. juni 1994³ til Det Forenede Kongerige. På grundlag af planerne har medlemsstaterne ligesom i de foregående år anmeldt alle deres planlagte økonomiske foranstaltninger for 1998 og 1999 i henhold til artikel 9, stk. 1, i beslutning nr. 3632/93/EKSF. Kommissionen har taget stilling til de økonomiske foranstaltninger ved følgende beslutninger:

¹ Beslutning nr. 94/1070/EKSF og 94/1072/EKSF - EFT L 385 af 31.12.1994, henholdsvis s. 18 og 31.

² Beslutning nr. 95/465/EKSF, EFT L 267 af 9.11.1995, s. 46.

³ Beslutning nr. 94/574/EKSF, EFT L 220 af 25.8.1994, s. 12.

Medlemsstat	Kommissionens beslutning	Dato for beslutningen	EF-Tidende	Støtteår
Det Forenede Kongerige	97/577/EKSF	30. april 1997	L 237 af 28.8.1997, s. 13	1998/99
Spanien	98/637/EKSF	3. juni 1998	L 303 af 13.11.1998, s. 57	1998
Tyskland	99/270/EKSF	2. december 1998	L 109 af 27.4.1999, s. 14	1998
Tyskland	99/299/EKSF	22. december 1998	L 117 af 5.5.1999, s. 44	1999
Spanien	99/451/EKSF	4. maj 1999	L 177 af 13.7.1999, s. 27	1999

Støttemidlerne i denne beretning udgør de endelige beløb for 1998 og 1999, som Kommissionen godkendte ved beslutning nr. 3632/93/EKSF. Der er dermed ikke taget hensyn til eventuelle interventioner med forskellige formål som f.eks. særordninger for sociale ydelser, som medlemsstaterne påtager sig, i form af et særligt bidrag jf. EKSF-traktatens artikel 56. Dette dokument er den fjerde beretning, der er udarbejdet i henhold til artikel 10 i nævnte beslutning, som trådte i kraft den 1. januar 1994.

2. KULINDUSTRIEN OG KULMARKEDET

2.1. Produktion

EU's kulproduktion androg 106,4 mio. ton i 1998, hvilket er et fald på 15,5 mio. ton i forhold til 1997. Dette fald svarer til den tendens, der har præget de seneste år, og den ventes at fortsætte i 1999, hvor produktionen skønnes til cirka 100 mio. ton.

Tabel 1

Kulproduktion (i 1000 ton)

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	% ændr. 99/93
B	218	0	0	0	0	0	0	0	
D	72 153	64 175	57 623	58 858	53 157	51 212	45 340	43849	- 32 %
E	18 551	18 402	18 194	17 627	17 688	17 868	16 380	15601	- 15 %
F	9 478	8 576	7 538	7 014	7 310	5 779	4 736	4 033	- 53 %
P	221	197	147	0	0	0	0	0	
UK	83 987	67 463	48 971	52 630	48 538	46 981	40 045	36 242	- 47 %
Øvrige	149	15	1	0	0	0	0	0	
EUR15	184 757	158 828	132 474	136 129	126 693	121 841	106 504	99725	- 37 %

Kilde: Eurostat; årlige (1992-1997) og månedlige (1998-1999) statistikker.

2.2. Beskæftigelse

De fleste producentlande fortsatte deres rationaliserings- og aktivitetsnedskæringspolitik over for kulindustrien, og dette medførte et nyt fald i beskæftigelsen. I 1998 og 1999 er

arbejdsstyrken skåret ned med 20 000 stillinger til 106 000 arbejdspladser - i absolutte tal er nedskæringen størst i Tyskland med 11 700 nedlagte arbejdspladser efterfulgt af Spanien (cirka 6 000) og Frankrig (mere end 2 000). I Det Forenede Kongerige er der ligeledes noteret en betydelig nedgang på cirka 2 000 stillinger, selv om den udbredte anvendelse af underentrepriser i minedriften gør statistikkerne mere usikre. Der ventes yderligere nedskæringer i 2 000, navnlig i Tyskland og i Det Forenede Kongerige.

2.3. Efterspørgsel efter og handel med kul

De EU-interne leverancer af kul (inklusive nettokulimporten) androg 265,4 mio. ton i 1998 mod 273,9 mio. ton i 1997. Situationen skyldes primært elindustrien, som fortsat er den vigtigste kulforbruger i EU, idet den tegner sig for ca. 70% af det samlede forbrug. Den faldende tendens er fortsat i 1999, og de samlede interne leverancer skønnes til mindre end 250 mio. ton.

Tabel 2

Interne leverancer af kul (1000 ton)

	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
B	11 118	11 569	13 122	12 106	10 767	11 086	9897
DK	10 219	11 569	12 937	13 011	11 161	9 173	7804
D	75 179	75 003	78 904	72 558	69 367	75 503	65311
EL	2 279	1 944	1 447	2 490	1 927	1 626	1382
E	30 802	29 518	31 152	28 778	32 778	30 755	36123
F	26 818	21 698	19 803	15 907	21 503	25 076	21946
IRL	3 092	2 988	3 104	3 147	3 043	2 476	1839
I	14 950	14 426	11 310	15 993	16 071	17 068	16859
L	277	303	217	245	195	153	146
NL	13 524	13 944	14 937	14 690	15 123	14 861	11401
A	3 029	2 826	2 728	3 393	3 317	3 458	3832
P	4 761	5 144	5 940	5 688	5 660	5 046	4530
FIN	4 222	5 549	6 192	4 034	4 096	3 694	3785
S	2 422	2 582	1 978	3 054	6 095	3 128	1548
UK	85 733	69 024	76 469	74 658	72 846	62 282	52549
EUR15	288 425	268 087	280 240	269 692	273 949	265 385	238952

Kilde: Eurostat; årlige (1992-1997) og månedlige (1998-1999) statistikker.

I 1998 og 1999 ligger kulimporten fra tredjelande uændret på 150,9 mio. ton, ligesom i 1997. Til forskel fra olie og gas er kulpriserne på de internationale markeder i det væsentlige stabile i 1999. Det må desuden bemærkes, at kulimporten fra tredjelande gradvist erstatter EU's kul inden for visse sektorer, ikke blot af økonomiske, men også af miljømæssige grunde, da det importerede kul kan være af bedre kvalitet og indeholde færre forurenende stoffer. Søtransporten af kul giver heller ikke anledning til større miljøproblemer. I tilfælde af forlis eller sammenstød forurener kulskibe ikke i samme omfang som olietankskibe, og de er ikke så brandfarlige.

Tabel 3

Import af kul fra tredjelande (i 1000 ton)

	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	% ændr. 99/93
B	14014	11894	12659	14099	12814	12796	12632	10848	- 9 %
DK	11942	10467	11772	13009	13134	13474	8071	7115	- 32 %
D	15452	13090	15483	15052	16348	20031	23619	23584	80 %
EL	2132	1337	1500	1409	1780	1214	883	821	- 39 %
E	14512	12726	11769	13889	12130	11340	14546	20564	68 %
F	21988	14231	12190	13190	15544	13604	13156	15434	8 %
IRL	3046	2907	2401	2858	2802	3070	2345	2800	- 4 %
I	17712	14299	15901	18485	16545	15297	16566	17254	21 %
L	278	277	314	217	242	194	153	146	- 47 %
NL	13968	15121	17330	17170	16846	20317	21507	19893	32 %
A	3812	3189	3015	2859	3737	3804	3458	3831	20 %
P	4482	4766	5012	6003	5349	5758	5052	4104	- 14 %
FIN	4263	5933	8060	5821	6894	7033	4688	2288	- 61 %
S	3007	3205	3051	3499	3246	3278	3035	2545	- 21 %
UK	20339	18400	15041	15895	17799	19756	21232	19710	7 %
EUR15	150947	131842	135498	143455	145210	150966	150943	150937	14 %

Kilde: Eurostat; årlige (1992-1997) og månedlige (1998-1999) statistikker.

3. SITUATIONEN I EU'S KULOMRÅDER

3.1. Tyskland

Kulproduktionen i det førende kulproducerende medlemsland er koncentreret i Ruhr- og Saarområdet. 16 miner er i drift, og der er i alt cirka 67 000 beskæftigede, heraf 37 000 minearbejdere.

Den 13. marts 1997 indgik forbundsregeringen, delstaterne Nordrhein-Westfalen og Saarland, fagforeningerne og kulproducenterne en aftale om den tyske kulindustris fremtid. Ifølge aftalen skal den årlige støtte, som i øjeblikket andrager 9,4 mia. DEM, gradvist reduceres til 5,5 mia. DEM i 2005. Forbundsregeringens andel falder fra 7,7 mia. DEM i 1998 til 3,8 mia. DEM i 2005. Nordrhein-Westfalens andel stiger fra 860 mio. til 1 mia. DEM. Som i tidligere år betaler forbundsregeringen delstaten Saarlands andel. Ifølge virksomhedernes omstrukturingsplaner forventes produktionen reduceret med ca. 20% frem til år 2002, og antallet af beskæftigede falder til 56 000 personer. Som følge heraf reduceres produktionen til 25 mio. ton i 2005, og antallet af aktive miner reduceres til 10. Fra 2000 forventes produktionen at falde til 35 mio. ton. I løbet af 2000 indstilles aktiviteterne helt i tre miner, og desuden omstruktureres fire miner i to enheder. Omstruktureringerne ventes at medføre et fald i produktionsomkostningerne, opgjort i 1992-priser, til 229 DEM pr. tke (ton kulækvivalent) i 2000 mod 288 DEM pr. tke i 1992 og ca. 270 DEM pr. tke i 1997. Disse omkostninger er stadig langt højere end de internationale markedspriser, som andrager cirka 60 DEM/tke.

Samtidig godkendte Europa-Kommissionen den 29. juli 1998 fusionen mellem tre tyske kulproducenter (Ruhrkohle AG, Saarbergwerke AG og Preussag Anthrazit GmbH) til én virksomhed, Deutsche Steinkohle AG (DSK), der blev oprettet ifølge den samme aftale. Afgørelsen, som blev vedtaget i medfør af EKSF-traktatens artikel 66, omhandler kun virkningerne af fusionen. Den omhandler dermed ikke spørgsmål om statsstøtte, som fusionen kunne give anledning til. Hele den nationale kulproduktion samles i den nye virksomhed. Fusionen vedrører ikke alene kulproducenternes kuludvinding, men også betydelige aktiviteter uden for kulindustrien.

3.2. Spanien

I Spanien er kuludvindingen opdelt i mange regioner: Asturias (centrale og vestlige område), León (Bierzo-Villablino, Sabero og Nord), Palencia (Guardo og Barruelo), Cataluña (Pirenaica), Teruel (Teruel-Mequinenza), Sud (Puertallano og Peñarolla). De spanske kulområder er små indelukkede områder rent geografisk, og de er stærkt afhængige af mineaktiviteterne. Det påvirker således direkte mulighederne for omstilling og introduktion af nye industrier og dermed beskæftigelsen. Produktionen er opdelt på omkring 80 virksomheder, hvoraf langt de fleste er private: efter privatiseringen af Endesa for nylig er den eneste undtagelse Hunosa, som for nylig overtog virksomheden Minas de Figaredo. Der er cirka 17 000 beskæftigede. Der er kun fire miner, der producerer over 1 mio. ton om året, og 12 miner, der producerer over 200 000 ton om året. Den 31. marts 1998 forelagde Spanien anden del af planen for modernisering, rationalisering og strukturomlægning i kulindustrien, der gælder for perioden 1998-2002. Ifølge planen reduceres produktionen hvert år, så den ikke overstiger 14,5 mio. ton i 2002, og det angives, i hvilke miner denne nedskæring skal finde sted. Endelig er der i overensstemmelse med retningslinjerne i beslutning nr. 3632/93/EKSF fastsat en yderligere gradvis nedskæring i driftsstøtten på 4% om året for underjordiske miner og 6% for de åbne miner. I løbet af 1998 og 1999 er selskabet UMINSA dannet, og det samler 17 miner, som tidligere var uafhængige, i områderne León og Palencia. UMINSA hører med en produktion på 1,6 mio. ton til landets førende kulproducenter.

3.3. Frankrig

Kuludvindingen er nu koncentreret i Lorraine med to underjordiske miner i drift og i Centre-Midi med fem miner, heraf én underjordisk, og der er 9 164 beskæftigede, hvoraf halvdelen arbejder under jorden. Den eneste kulproducent, Charbonnages de France, er statsejet. I forbindelse med de mangeårige bestræbelser på at reducere produktionskapaciteten, som især skyldes de ugunstige geologiske forhold, er der nedlagt 22 000 arbejdspladser mellem 1986 og 1999. Ifølge 1995-aftalen mellem arbejdsmarkedets parter om den nationale kulindustri (Pacte Charbonnier National) fortsætter denne tendens i de kommende år, idet Frankrigs kulproduktion endeligt ophører omkring år 2005. Som følge af de alvorlige sociale og regionale problemer har den franske regering ikke kunnet fastholde 2002 som skæringsdato, jf. beslutning nr. 3632/93/EKSF. Det vigtigste er dog, at den franske regering har taget konsekvensen af de manglende udsigter til, at den franske kulindustri kan blive konkurrencedygtig på mellemlang eller lang sigt, og resolut har accepteret aktivitetsindskrænkninger og nedlukningsplaner.

3.4. Det Forenede Kongerige

Landet var igennem mange år EU's største kulproducent. Kulindustrien har været igennem en drastisk omstrukturering, især i forbindelse med privatiseringen af British Coal Corporation i 1994, hvorefter antallet af store miner faldt fra 241 i 1976 til 17 på nuværende tidspunkt. Dertil kommer cirka 50 små miner (med under 100 ansatte) og et varierende antal åbne miner.

Antallet af beskæftigede er i samme periode faldet fra over 300 000 personer til cirka 12 000, og produktionen er faldet fra 125 mio. ton til cirka 36 mio. ton.

Efter privatiseringen af British Coal Corporation den 31. december 1994 er den britiske kulindustri nu fuldstændigt på private hænder. Den største virksomhed er RJB Mining (13 miner i alt), medens Hatfield Coal Company, Goire Tower Anthracite Company, Scottish Coal og Blenkinsopp Collieries hver har én mine i drift. Celtic Energy udvinder kul i et antal åbne miner. Minen i Ellington, der er en af landets største, lukker sandsynligvis i nær fremtid. Takket være en koncentration af aktiviteterne i de mest produktive miner og en vedvarende og intensiv indsats for at forbedre rentabiliteten ligger virksomhedernes produktionsomkostninger kun en smule over verdensmarkedspriserne. I 1998 udløb de flerårige aftaler om kulleverancer til elværkerne, der blev underskrevet i 1993. Aftalerne fastsatte en pris, som var faldende med tiden, men alligevel højere end verdensmarkedspriserne, og som sikrede den britiske kulindustri en god afsætningsmulighed. De væsentligste elproducenter har efter lange drøftelser indgået nye kontrakter med reducerede mængder eller kortere kontraktperioder. Trods betydelige produktivetsforbedringer er de nationale virksomheder fortsat udsat for konkurrence fra importeret kul og især fra importeret gas. Det britiske kul er foruden den konkurrencedygtige pris også begunstiget af et relativt lavere svovlindhold, som gør det lettere for elværkerne at overholde de strenge emissionsgrænser. Gas producerer ikke blot færre forurenede stoffer, men takket være integreret forgasning i kombineret turbinedrift (IGCC) opnås en effektivitet på over 50% ved omdannelsen af varmeenergi til elektricitet, og den udgør således en mere økonomisk fordelagtig energikilde. Den britiske handels- og industriminister (*Secretary of State for Trade and Industry*) fremlagde i 1998 en rapport for det britiske parlament om Det Forenede Kongeriges energipolitik, hvori det anføres, at ministeren vil begrænse antallet af tilladelser til nye gasværker og fremme bevarelsen af et stort antal kuldrevne elværker, så landets energikilder forbliver tilstrækkeligt diversificerede. I april 1999 meddelte energiminister John Battle, at der ydes finansiel støtte på 12 mio. GBP over en treårig periode til forskning i renere forbrænding af kul.

3.5. Øvrige

Belgiens og Portugals kulproduktion blev indstillet i henholdsvis 1992 og 1994. Der er ingen kulproduktion af betydning i de øvrige EU-lande.

4. BESKRIVELSE AF ØKONOMISKE FORANSTALTNINGER TIL FORDEL FOR KULINDUSTRIEN

Denne beretning vedrører støtte i henhold til artikel 1 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, som omfatter:

- enhver direkte eller indirekte foranstaltning eller intervention fra de offentlige myndigheders side, som har forbindelse med produktionen, markedsføringen og udenrigshandlen, og som giver kulvirksomhederne en økonomisk fordel ved at lette de byrder, de normalt selv skulle have båret, selv om de offentlige budgetter ikke belastes,
- anvendelsen af de afgifter, som de offentlige myndigheder har gjort obligatoriske, og som direkte eller indirekte kommer kulindustrien til gavn, uden at der skelnes mellem, om støtten ydes af staten, eller af offentlige eller private organer, som staten udpeger til at forvalte den,

- de støtteelementer, der eventuelt er indeholdt i finansieringsforanstaltninger, som medlemsstaterne træffer over for kulvirksomheder, og som ikke kan betragtes som risikovillig kapital ydet til et selskab efter sædvanlig praksis i en markedsøkonomi.

Beretningen følger støtteklassificeringen i artikel 3, 4, 5, 6 og 7 i beslutning nr. 3632/93/EKSF, og skelner derfor mellem driftsstøtte, støtte til aktivitetsindskrænkning, dækning af exceptionelle udgifter, forskning og udvikling og endelig støtte til miljøbeskyttelse.

For samtlige støtteforanstaltninger, som Kommissionen har godkendt i henhold til artikel 9 i ovennævnte beslutning, har den undersøgt, om medlemsstaterne har fremsendt alle de obligatoriske oplysninger og kontrolleret, at disse stemte overens med de generelle målsætninger og kriterier i beslutningens artikel 2 og beslutningens bestemmelser, bl.a.:

- Hvad angår støtteforanstaltninger, der er godkendt efter beslutningens artikel 3, må støtten ikke overstige forskellen mellem produktionsomkostningerne og verdensmarkedspriserne på kul. Kullet må ikke markedsføres til en pris, der ligger under prisen på kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande, og støtten må ikke medføre konkurrenceforvridning mellem kulforbrugerne. Princippet om årlig regulering skal overholdes.
- Hvad angår godkendte støtteforanstaltninger efter beslutningens artikel 4, skal der forelægges en aktivitetsindskrækningsplan, og denne plan skal overholdes.
- Hvad angår godkendte støtteforanstaltninger efter beslutningens artikel 5, må støtten ikke overstige de omkostninger, den skal dække, og støtten må kun vedrøre omkostningerne i bilaget til beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Ved sin vurdering af støtteforanstaltningerne har Kommissionen taget højde for, at de sociale og regionale problemer i forbindelse med omstrukturering af minedriften skulle begrænses i videst mulige omfang, jf. artikel 2, stk. 1, 2. led, i beslutning nr. 3632/93/EKSF. Den har samtidig kontrolleret, at støtten er forenelig med det indre marked.

Den samlede støttes fordeling på de forskellige støttekategorier giver i øvrigt et ganske godt indblik i de enkelte medlemsstaters nationale kulindustripolitik og i fremskridtene med modernisering, rationalisering og omstrukturering. Vi minder om, at der ikke er taget hensyn til eventuelle interventioner med forskellige formål som f.eks. særordninger for sociale ydelser, som medlemsstaterne påtager sig, i form af et særligt bidrag jf. EKSF-traktatens artikel 56.

Tabel 4

Godkendt støtte for perioden 1994-1999

	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Tyskland						
- driftsstøtte*	⁴ 4845,8	4784,2	⁵ 5361,8	3280,5	2667,2	2612,4
- til aktivitetsindskrænkning**	0,0	0,0	0,0	1637,7	1606,8	1613,4
- anden***	181,4	106,7	104,7	412,0	513,4	380,4
Spanien						
- driftsstøtte*	249,1	298,8	310,3	285,4	355,6	327,8
- til aktivitetsindskrænkning**	499,9	501,3	462,8	419,1	403,2	399,6
- anden***	205,6	255,3	255,1	363,8	400,5	343,9
Frankrig						
- driftsstøtte*	0,0	0,0	0,0	****	****	****
- til aktivitetsindskrænkning**	298,0	56,9	87,6	****	****	****
- anden***	614,8	612,3	592,3	****	****	****
Portugal						
- driftsstøtte*	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
- til aktivitetsindskrænkning**	1,8	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
- anden***	3,6	0,9	0,9	0,0	0,0	0,0
Det Forenede Kongerige						
- driftsstøtte*	20,1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
- til aktivitetsindskrænkning**	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
- anden***	870,0	1622,8	512,8	512,3	1317,2	0,0
EUI ALT						
- driftsstøtte*	5115,0	5081,0	5673,4	3565,9	3022,7	2940,3
- til aktivitetsindskrænkning**	799,7	558,1	550,4	2056,8	2010,0	2013,0
- anden***	1875,4	2598,0	1465,8	1288,1	2231,2	724,3
Støtte €-ECU/ton						
- driftsstøtte*	42,04	40,43	48,92	34,30	33,26	37,60
- til aktivitetsindskrænkning**	71,73	53,35	51,29	169,91	184,80	115,03

Udtrykt i mio. ECU/euro; Statsstøtten, som er godkendt i den nationale valuta, er omregnet til ECU/euro til den gennemsnitlige valutakurs i referenceperioden. De samlede beløb for 1997, 1998 og 1999 omfatter ikke de støttebeløb, som Frankrig har udbetalt.

*: støtte godkendt i henhold til artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

** : støtte godkendt i henhold til artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

***: Gamle forpligtelser i henhold til beslutning nr. 2064/86/EKSF og støtte godkendt i henhold til artikel 5, 6 og 7 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

****: Frankrig har anmeldt den støtte, der er ydet for regnskabsårene 1997, 1998 og 1999, men støtteforanstaltningerne er ikke godkendt og undersøges i øjeblikket af Kommissionen.

⁴ Eksklusive aktivering af en kreditfacilitet på maksimalt 5 350 mio. DEM (2 779 mio. ECU) til gældssanering af kompensationsfonden, der blev oprettet ved den tyske lov af 19. juli 1994 om garantier for elværkernes kulforsyninger.

⁵ Oprindeligt godkendt støtte på 5 370,2 mio. ECU, men en del af midlernes anvendelse overtrådte beslutningens bestemmelser for så vidt angår et beløb på 3,75 mio. i Sophia Jacoba GmbH og 9,8 mio. DEM i Preussag Anthrazit GmbH.

I forhold til 1994 kan der konstateres et vist fald i støtten i det mindste hvad angår driftsstøtten pr. ton kul (beregningerne for regnskabsårene 1997, 1998 og 1999 omfatter ikke data fra Frankrig), hvilket stemmer overens med princippet om, at støtten gradvist skal reduceres, jf. beslutning nr. 3632/93/EKSF. Stigningen i støtten til aktivitetsindskrænkning medfører derimod en stigning i det samlede støttebeløb og mindsker dermed disse resultaters reelle betydning. Muligheden for at bevare en EU-kulindustri, der er konkurrencedygtig på de internationale markeder, ser ud til at fortabe sig i horisonten, trods den betydelige indsats der er gjort på det teknologiske og organisatoriske plan for at forbedre produktiviteten i produktionsvirksomhederne. Der er to væsentlige årsager til dette resultat. For det første, at kullet i de lettest tilgængelige miner gradvist udtømmes, og at råkullet derfor må udvindes under stadigt vanskeligere geologiske forhold og i større dybder, i nogle tilfælde mere end 1 500 m under jorden. Strengere regler om hygiejne og sikkerhed under arbejdet i minerne samt miljølovgivning har desuden uundgåeligt medført større omkostninger. I den periode, beretningen gennemgår, er produktionsomkostningerne derfor ikke faldet så meget som forventet. For det andet er verdensmarkedsprisen på kul faldet kraftigt i de seneste år. Det skyldes flere faktorer, herunder at adskillige ikke-europæiske producentlande, som allerede var til stede på verdensmarkedet, har indført mere effektive udvindingsmetoder under mere favorable geologiske forhold. Kina producerede for eksempel tidligere udelukkende kul til internt brug, men er nu begyndt at eksportere kul ved hjælp af prisunderbydende metoder. Endelig befinder andre traditionelle eksportlande som f.eks. Indonesien og Sydafrika sig i en særlig konjunktuel situation, hvor deres valutaer er devalueret i større eller mindre grad, og de har behov for hurtigt at skaffe sig stærk valuta.

Kort sagt er afstanden mellem EU's kulindustris produktionsomkostninger og verdensmarkedspriserne på kul, som er hovedberegningsgrundlaget for statsstøtten, vokset i årenes løb frem for som håbet at blive indsnævret.

I praksis er de eneste væsentlige fald i produktionsomkostningerne sket i Portugal, hvor kuludvindingen standsede ultimo 1994, og Det Forenede Kongerige, hvor det er lykkedes at fastholde en betydelig kulproduktion samtidig med, at aktiviteten er reduceret drastisk, og kun de mest rentable miner er bevaret. Frankrig planlægger at indstille kulproduktionen helt i 2005. Tysklands og Spaniens fremgangsmåde er mere etapevis, idet de ikke har taget nogen endelig beslutning endnu, og det synes i højere grad at kunne henføres til betæneligheder med hensyn til sociale konsekvenser og regional samhørighed end nogle realistiske udsigter til, at deres kulindustrier kan blive økonomisk rentable.

De enkelte medlemsstaters støtteforanstaltninger beskrives nærmere i det følgende:

4.1. Tyskland

Tysklands økonomiske støtte til kulindustrien efter artikel 3 og 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF har siden 1996 været begrænset til støtte til koks til stålindustrien, dampkul til elproduktion, og støtte til kulminearbejderne (*Bergmannsprämie*). Støtten har til formål at dække differencen mellem produktionsomkostningerne og de salgspriser, der frit aftales på de betingelser, som gælder på verdensmarkedet for kul af tilsvarende kvalitet fra tredjelande. Den del af produktionen, der afsættes til husholdningerne og industrien, skal derfor sælges til omkostningsdækkende priser. Kommissionen har godkendt støtteforanstaltningerne under hensyn til de sociale og regionale påvirkninger, som omstillingen af kulindustrien medfører. Arbejdsløsheden er væsentligt højere i de pågældende områder end i resten af landet. Områderne opfylder desuden betingelserne for at modtage støtte fra strukturfondene som mål

2-områder. Støtteforanstaltningerne er nu opført på forbundsbudgettet og opfylder således bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

4.1.1. Hele 1998

For 1998 godkendte Kommissionen støtte til kulindustrien på i alt 9 427 mio. DEM (5 331,2 mio. ecu) i medfør af artikel 3, 4 og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF. De væsentligste poster er følgende:

- (a) 5 171 mio. DEM i driftsstøtte i medfør af beslutningens artikel 3,
- (b) 3 164 mio. DEM i støtte til nedskæring af kulproduktionen i medfør af beslutningens artikel 4,
- (c) 81 mio. DEM i støtte til en ordning, der skulle sikre beskæftigelsen blandt minearbejderne i underjordiske miner (*Bergmannsprämie*), jf. beslutningens artikel 3,
- (d) 161 mio. DEM til virksomhederne RAG AG, Saarbergwerke AG, Preussag Anthrazit GmbH og Sophia Jacoba GmbH i medfør af beslutningens artikel 5 til dækning af ekstraordinære omkostninger i forbindelse med pumpning og rensning af sivevand fra inaktive skaktanlæg,
- (e) 850 mio. DEM i støtte til RAG AG, Saarbergwerke AG og Sophia Jacoba GmbH til dækning af ekstraordinære omkostninger, jf. beslutningens artikel 5, der påløber eller er påløbet i forbindelse med omstruktureringen af kulindustrien. Omkostningerne vedrører ikke den løbende produktion.

Støtteforanstaltningerne under a) på i alt 5 171 mio. DEM er for RAG AG's vedkommende fordelt på skaktanlæggene Friedrich Heinrich/Rheinland, Niederberg, Walsum, Lohberg/Osterfeld, Prosper/Haniel, Westerholt, Auguste Victoria, Blumenthal/Haard og Heinrich Robert. For Saarbergwerke AG's vedkommende er støtten bestemt til skaktanlæggene i Ens Dorf og Warndt/Luisenthal og for Preussag Anthrazit GmbH til minen i Ibbenbüren.

Støtten til indskrænkning af produktionen på 3 164 mio. DEM under punkt b) er ydet til RAG AG til minerne Ewald/Hugo, Westfalen, Fürst Leopold/Wulfen og Haus Aden/Monopol. Hvad angår Saarbergwerke AG, er støtten beregnet på Göttelborn/Reden-minen. Støtten er et led i en hel eller delvis nedlukning af de omtalte miner som fastsat i aftalen af 13. marts 1997.

Støtteforanstaltningen på 81 mio. DEM i punkt c), som skal finansiere støtte til minearbejdere i tyske kulminer (*Bergmannsprämie*), i form af 10 DEM pr. stilling i underjordiske miner, er en fremmede foranstaltning, som skal tilskynde kvalificeret personale til at udføre underjordisk arbejde og medvirke til produktionens rationalisering. Den dækker indirekte en del af forskellen mellem produktionsomkostningerne og den forventede indtægt. Denne støtteforanstaltning reducerer kulminerens produktionsomkostninger, og den skal derfor undersøges efter artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Støtten på 161 mio. DEM i punkt d) til dækning af ekstraordinære omkostninger i RAG AG, Saarbergwerke AG og Preussag Anthrazit GmbH skal dække ekstraomkostninger til vandudpumpning som følge af produktionsstop i forbindelse med en omstrukturering af mineområder, der ligger op til miner, hvor driften fortsættes. Da de lukkede miner ikke længere har vanddræningsanlæg, eller dræningen fungerer for nedsat kraft, vil

mertilstrømningen af vand, som på ingen måde er forbundet med driften i de aktive nabominer, skabe ekstraomkostninger for sidstnævnte. Denne støtteforanstaltning hjemles i bilaget til beslutning nr. 3632/93/EKSF, afsnit II, litra b), som vedrører omkostninger i henhold til beslutningens artikel 5, stk. 1.

Støtteforanstaltningen på 850 mio. DEM til RAG AG, Saarbergwerke AG og Sophia Jacoba GmbH i punkt e) anvendes til dækning af ekstraordinære omkostninger, som ikke vedrører den løbende produktion (gamle forpligtelser) i forbindelse med kulindustriens omstrukturering. Støtten er en følge af beslutninger truffet under *Kohlerunde*-forhandlingerne den 11. november 1991 mellem kulproducenterne, forbundsregeringen, delstatsregeringerne for Nordrhein-Westfalen og Saarland samt kulindustriens fagforbund og elproducenterne. Støtten skal dække følgende omkostninger: betalingsforpligtelser i forbindelse med sociale sikringsordninger til dækning af minearbejderes førtidspensionering, andre ekstraordinære udgifter, gratis kulleverancer til arbejdere, der er afskediget ved omstruktureringer og rationaliseringer, samt betaling af pensioner og godtgørelser uden for de lovpligtige ordninger til arbejdere, der er afskediget ved omstruktureringer og rationaliseringer, og til de arbejdere, som havde krav på disse inden omstruktureringerne. På det tekniske og økonomiske plan skal støtten dække ekstra sikkerhedsarbejder under jorden som skyldes omstruktureringen samt den faktiske ekstraordinære værdiforringelse, industriens omstrukturering bevirker. Denne støtteforanstaltning hjemles i bilaget til beslutning nr. 3632/93/EKSF, afsnit II, litra a), b), c), d), f) og k), som vedrører omkostninger i henhold til beslutningens artikel 5.

I henhold til artikel 8 i beslutning nr. 3632/93/EKSF har Kommissionen undersøgt omstruktureringsplanen for 1998-2002 i forbindelse med dens godkendelse af støtteforanstaltningerne for 1998.

4.1.2. Hele 1999

For 1999 godkendte Kommissionen støtte til kulindustrien på i alt 9 193,3 mio. DEM (4 700,5 mio. euro) i medfør af artikel 3, 4 og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF. De væsentligste poster er følgende:

- (a) 5 141 mio. DEM i driftsstøtte i medfør af beslutningens artikel 3,
- (b) 3 220 mio. DEM i støtte til nedskæring af kulproduktionen i medfør af beslutningens artikel 4,
- (c) 73 mio. DEM i støtte til en ordning, der skulle sikre beskæftigelsen blandt minearbejderne i underjordiske miner (*Bergmannsprämie*), jf. beslutningens artikel 3,
- (d) 11,3 mio. DEM til virksomheden RAG AG i medfør af beslutningens artikel 5 til dækning af ekstraordinære omkostninger,
- (e) 748 mio. DEM i støtte til RAG AG og Sophia Jacoba GmbH til dækning af ekstraordinære omkostninger, jf. beslutningens artikel 5, der påløber eller er påløbet i forbindelse med omstruktureringen af kulindustrien. Omkostningerne vedrører ikke den løbende produktion.

Støtteforanstaltningen nævnt i punkt a) på 5 141 mio. DEM er ydet til

RAG Aktiengesellschaft, Preussag Anthrazit GmbH⁶, Dr. Arnold Schäfer GmbH og Merchweiler GmbH. Støtten til RAG AG er primært ydet til skaktanlæggene i Friedrich Heinrich/Rheinland, Niederberg, Walsum, Lohberg/Osterfeld, Prosper/Haniel, Westerholt, Auguste Victoria, Blumenthal/Haard og Heinrich Robert, samt skaktanlæggene i Enseldorf og Warndt/Luisenthal, der er overtaget af RAG AG den 1. januar 1998. For Preussag Anthrazit GmbH's vedkommende er støtten bestemt til minen i Ibbenbüren.

Støtten til indskrænkning af produktionen på 3 220 mio. DEM i punkt b) er ydet til RAG AG til minerne Fürst Leopold/Wulfen, Ewald/Hugo, Haus Aden/Monopol og Westfalen, samt minen i Göttelborn/Reden, der er overtaget af RAG AG den 1. januar 1998. I medfør af artikel 4 i beslutning nr. 3632/93/EKSF skal minerne i Göttelborn/Reden, Westfalen og Ewald/Hugo indstille produktionen inden fristen den 23. juli 2002, der er fastsat i beslutningen. Det kan nævnes, at minen i Ewald/Hugo lukker den 30. april 2000 og ikke i juli 2002, som det oprindeligt var planlagt. Dette sker som følge af det loft, der er lagt over støtten, og faldet i kulpriserne på verdensmarkedet.

Støtteforanstaltningen på 73 mio. DEM i punkt c), som skal finansiere støtte til minearbejdere i tyske kulminer (Bergmannsprämie), i form af 10 DEM pr. stilling i underjordiske miner, er en fremmede foranstaltning, som skal tilskynde kvalificeret personale til at udføre underjordisk arbejde og medvirke til produktionens rationalisering. Den dækker indirekte en del af forskellen mellem produktionsomkostningerne og den forventede indtægt. Denne støtteforanstaltning reducerer kulminernes produktionsomkostninger, og den skal derfor undersøges efter artikel 3 i beslutning nr. 3632/93/EKSF.

Støtten på 11,3 mio. DEM i punkt d) til dækning af ekstraordinære omkostninger i RAG AG skal dække ekstraomkostninger til vandudpumpning ved produktionsstop som led i en omstrukturering af mineområder, der ligger op til miner, hvor driften fortsættes. Dette er beskrevet mere udførligt i punkt d) under gennemgangen af støtte i 1998.

Støtteforanstaltningen på 748 mio. DEM til RAG AG og Sophia Jacoba GmbH i punkt e) anvendes til dækning af ekstraordinære omkostninger, som ikke vedrører den løbende produktion (gamle forpligtelser) i forbindelse med kulindustriens omstrukturering. En del af denne støtte (609 mio. DEM) er en følge af beslutninger truffet under *Kohlerunde*-forhandlingerne den 11. november 1991 mellem kulproducenterne, elproducenterne, forbundsregeringen, delstatsregeringerne for Nordrhein-Westfalen og Saarland samt kulindustriens fagforbund. Den resterende del, dvs. 139 mio. DEM, er et resultat af nye virksomhedslukninger, der blev besluttet den 13. marts 1997. Denne støtte ydes til dækning af de omkostninger, der er beskrevet mere udførligt i punkt e) under gennemgangen af støtte i 1998.

4.2. Spanien

4.2.1. Hele 1998

For 1998 godkendte Kommissionen støtte til den spanske kulindustri på i alt 193 817 mio. ESP (1 159,3 mio. ECU) efter artikel 3, 4, og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF. De største støttebeløb er som følger:

- (a) 59 443 mio. ESP i driftsstøtte, jf. beslutningens artikel 3,

⁶ Selv om Preussag Anthrazit GmbH er blevet overtaget af RAG AG den 1. januar 1999, drives virksomheden fortsat som en separat enhed.

- (b) 67 412 mio. ESP i aktivitetsindskrænkingsstøtte, jf. beslutningens artikel 4,
- (c) 54 967 mio. ESP efter beslutningens artikel 5 til dækning af ekstraordinære sociale ydelser til medarbejdere, der er afskediget som led i moderniserings-, rationaliserings-, omstrukturings- og aktivitetsindskrækningsforanstaltninger i den spanske kulindustri,
- (d) 11 995 mio. ESP efter beslutningens artikel 5 til dækning af tekniske omkostninger ved lukning af kulminer i forbindelse med moderniserings-, rationaliserings-, omstrukturings- og aktivitetsindskrækningsforanstaltninger i den spanske kulindustri.

Driftsstøtten på 59 443 mio. ESP i punkt a) er ydet til dækning af driftstab for 73 kulvirksomheder, som i alt producerede 14,5 mio. ton i 1998. Spanien har forelagt disse virksomheders produktionsomkostninger i 1997 for at dokumentere udviklingen i disse omkostninger i perioden 1994-1997. Den støtte, der er ydet til virksomhedernes eller produktionsenhedernes produktionsomkostninger i medfør af artikel 3 og/eller 4, skal helt eller delvis dække forskellen mellem produktionsomkostningerne og den salgspris, der er aftalt mellem parterne under hensyn til vilkårene på verdensmarkedet.

Støtten på 67 412 mio. ESP til indskrænkning af produktionen, der er nævnt i punkt b), skal dække driftstabet på 61 054 mio. ESP i virksomhederne Hunosa og Minas de Figaredo, 5 361 mio. ESP i Mina de la Camocha SA og 997 mio. ESP i Endesas underjordiske miner. De pågældende virksomheder producerer i alt 3 mio. ton.

Støttebeløbet på 54 967 mio. ESP nævnt i punkt c) skal dække godtgørelser til spanske kulminearbejdere, der sendes på førtidspension eller afskediges som følge af gennemførelsen af planen for modernisering, rationalisering, omstrukturering og indskrænkning af aktiviteterne inden for den spanske kulindustri. En del af denne støtte (44 872 mio. ESP) ydes til virksomhederne Hunosa og Minas de Figaredo SA til dækning af omkostningerne ved førtidspensioneringen af medarbejdere, som har indstillet deres virke inden den 31. december 1998. Restbeløbet på 10 095 mio. ESP skal dække godtgørelserne til medarbejdere, der har indstillet deres virke i andre virksomheder som følge af foranstaltningerne til modernisering, rationalisering, omstrukturering og indskrænkning af aktiviteterne.

Støtten på 11 995 mio. ESP nævnt i punkt d) skal dække depreciering af anlægsaktiver i de kulvirksomheder, der helt eller delvist skal nedlukkes, og andre ekstraordinære omkostninger ved den etapevise lukning i forbindelse med kulindustriens omstrukturering. En del af støtten (1 670 mio. ESP) tildeles virksomheden Hunosa og Minas de Figaredo SA. Restbeløbet på 10 325 mio. ESP ydes til andre virksomheder, som omstrukturerer eller indskrænker produktionen.

4.2.2. Hele 1999

For 1999 godkendte Kommissionen støtte til kulindustrien på i alt 178 250 mio. ESP (1 071,3 mio. euro) efter artikel 3, 4, og 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF. De største støttebeløb er som følger:

- (a) 54 544 mio. ESP (327,8 mio. euro) i driftsstøtte, jf. beslutningens artikel 3,
- (b) 66 486 mio. ESP (399,6 mio. euro) i aktivitetsindskrænkingsstøtte, jf. beslutningens artikel 4,

- (c) 44 141 mio. ESP (265,3 mio. euro) efter beslutningens artikel 5 til dækning af ekstraordinære sociale ydelser til medarbejdere, der er afskediget som led i moderniserings-, rationaliserings-, omstrukturings- og aktivitetsindskrækningsforanstaltninger i den spanske kulindustri,
- (d) 13 079 mio. ESP (78,6 mio. euro) efter beslutningens artikel 5 til dækning af tekniske omkostninger ved lukning af kulminer i forbindelse med moderniserings-, rationaliserings-, omstrukturings- og aktivitetsindskrækningsforanstaltninger i den spanske kulindustri.

Driftsstøtten på 54 544 mio. ESP i punkt a) er ydet til dækning af driftstab for 57 kulvirksomheder, som i alt producerede 13,3 mio. ton i 1999. Spanien har forelagt disse virksomheders produktionsomkostninger i 1998 for at dokumentere udviklingen i disse omkostninger i perioden 1994-1998. Den støtte, der er ydet til virksomhedernes eller produktionsenhedernes produktionsomkostninger i medfør af artikel 3 og/eller 4, skal helt eller delvis dække forskellen mellem produktionsomkostningerne og den salgspris, der er aftalt mellem parterne under hensyn til vilkårene på verdensmarkedet.

Støtten til aktivitetsindskrænkningerne på 66 486 mio. ESP (399,6 mio. euro) nævnt i punkt b) ydes til dækning af driftstabene på 58 442 mio. ESP (351,2 mio. euro) i Hunosa, 5 147 mio. ESP (30,9 mio. euro) i Mina de la Camocha, 624 mio. ESP (3,7 mio. euro) i Endesas underjordiske miner, 533 mio. ESP (3,2 mio. euro) i Encasurs underjordiske miner, 1 115 mio. ESP (6,7 mio. euro) i Antracitas de Guillon, 271 mio. ESP (1,6 mio. euro) i Antracitas de Rengos og 354 mio. ESP (2,1 mio. euro) i Minas de Escucha. Disse virksomheders samlede produktion i 1999 forventes at blive 3 mio. ton.

Støttebeløbet på 44 141 mio. ESP (265,3 mio. euro) nævnt i punkt c) skal dække godtgørelser til spanske kulminearbejdere, der sendes på førtidspension eller afskediges som følge af gennemførelsen af planen for modernisering, rationalisering, omstrukturering og indskrænkning af aktiviteterne inden for den spanske kulindustri. En del af denne støtte (34 046 mio. ESP - 204,6 mio. euro) ydes til virksomhederne Hunosa til dækning af omkostningerne ved førtidspensioneringen af medarbejdere, som har indstillet deres virke inden den 1. januar 1999, og de 536 medarbejdere, som vil indstille deres virke i 1999. Restbeløbet på 10 095 mio. ESP (60,7 mio. euro) skal dække godtgørelserne til cirka 1 000 medarbejdere, der i 1999 indstiller deres virke i andre virksomheder som følge af foranstaltningerne til modernisering, rationalisering, omstrukturering og indskrænkning af aktiviteterne. De pågældende finansielle foranstaltninger modsvarer de forpligtelser, der følger af moderniserings-, rationaliserings- og strukturomlægningsprocesser inden for den spanske kulindustri, og kan derfor ikke anses for at have tilknytning til den løbende produktion (gamle forpligtelser).

Støtten på 13 079 mio. ESP (78,6 mio. euro) nævnt i punkt d) skal dække depreciering af anlægsaktiver i de kulvirksomheder, der helt eller delvist skal nedlukkes, og andre ekstraordinære omkostninger ved den etapevise lukning i forbindelse med kulindustriens omstrukturering. En del af støtten 2 754 mio. ESP (16,6 mio. euro) tildeles virksomheden Hunosa. Restbeløbet på 10 325 mio. ESP (62 mio. euro) ydes til andre virksomheder, som gennemfører omstrukturering eller indskrænkning af produktionen.

4.3. Frankrig

Statsstøtten, som Frankrig har meddelt for regnskabsårene 1997, 1998 og 1999 og ydet til virksomheden Charbonnages de France, er ikke godkendt af Kommissionen, men undersøges fortsat. Kommissionen har den 9. juli 1999 fremsendt en åbningskrivelse⁷ til Frankrig, hvori den konstaterer, at den pågældende virksomhed regelmæssigt optager lån på de internationale finansmarkeder for at dække driftstabene, som dels stammer fra den løbende produktion og dels fra renterne af tidligere optagne lån. Kommissionen konstaterer ligeledes, at virksomheden Charbonnages de France trods det, at den befinder sig i en kritisk finansiel situation, stadig får den højeste karakter med hensyn til garanti for lån på det internationale finansmarked (ratingbureauet Standard & Poor's giver den således AAA, hvilket bekræftes af Moody's). Det er Kommissionens opfattelse, at, såfremt der ikke er tale om en formel garanti, kan denne tillid i de internationale finansskredse kun forklares med, at der findes en stiltiende garanti fra den franske stats side for de lån, der optages af virksomheden Charbonnages de France.

4.4. Det Forenede Kongerige

4.4.1. Hele 1998/1999

Det Forenede Kongerige har ikke udbetalt driftsstøtte, siden kulindustrien blev privatiseret ved udgangen af 1994, og der blev vedtaget nye juridiske og administrative rammer for kulindustrien ved *Coal Industry Act* af 1994. Støtteforanstaltningerne, der vedrører den pågældende periode, falder således alle under artikel 5 i beslutning nr. 3632/93/EKSF og er ekstraordinære omkostninger som følge af forpligtelser i forbindelse med kulindustriens omstrukturering, rationalisering og modernisering (gamle forpligtelser), jf. bestemmelserne i bilag til beslutningen.

For regnskabsåret 1998/99 godkendte Kommissionen støtte til kulindustrien på i alt 891 mio. GBP (1 317,3 mio. ECU). De største støttebeløb er som følger:

- (a) 92 mio. GBP til dækning af bidrag til pensionsordninger for arbejdere i British Coal Corporation eller disses ydelsesberettigede pårørende,
- (b) 24 mio. GBP til British Coal Corporation eller til det offentlige selskab, som efterfølger denne, til dækning af ekstraordinære sociale ydelser til arbejdere, der er afskediget som følge af omstrukturering, rationalisering og modernisering af kulindustrien,
- (c) 365 mio. GBP til dækning af omkostninger ved gratis levering af kul eller røgfrit brændsel eller i visse tilfælde et tilsvarende kontantbeløb til arbejdere i British Coal Corporation eller disses ydelsesberettigede pårørende,
- (d) 177 mio. GBP til dækning af arbejdsulykker og helbredsskader blandt forhenværende medarbejdere i British Coal Corporation eller disses ydelsesberettigede pårørende,
- (e) 15 mio. GBP til dækning af omkostninger i forbindelse med resterende aktiviteter i British Coal Corporation,

⁷ EFT C 280 af 2.10.1999, s. 3.

- (f) 218 mio. GBP til dækning af omkostninger ved miljøskader i forbindelse med minedriften inden privatiseringen.

Støtten på 92 mio. GBP nævnt i punkt a) til dækning af bidrag til pensionsordninger mv. for tidligere arbejdere i British Coal Corporation gør det muligt for virksomheden at opfylde sine forpligtelser over for ca. 600 000 pensionsberettigede i forbindelse med deres ansættelse i virksomheden. Pensionsrettighederne for de arbejdere i British Coal Corporation, der fortsat arbejder i de nu privatiserede virksomheder, er omfattet af de nye pensionsordninger for hele industrien, som de nye virksomheder finansierer.

Støtten på 24 mio. GBP i punkt b) til dækning af ekstraordinære sociale ydelser ved lukning af British Coal Corporations miner gør det muligt for virksomheden og regeringen at opfylde sin forpligtelse til at yde kompensation til arbejdere, der er afskediget eller som er blevet overflyttet til andre miner efter omstruktureringen af den britiske kulindustrien.

Støtten på 365 mio. GBP i punkt c) til dækning af omkostninger ved gratis levering af kul eller røgfrit brændsel eller i visse tilfælde et tilsvarende kontantbeløb til arbejdere i British Coal Corporation eller disses pårørende, gør det muligt for British Coal Corporation at opfylde de indgåede aftaler i henhold til aftaler med mineforbundene. Efter privatiseringen har de privatiserede virksomheder overtaget forpligtelsen til gratis levering af kul til forhenværende arbejdere i British Coal Corporation, som er overflyttet til disse virksomheder.

Støttebeløbet på 177 mio. GBP i punkt d) til dækning af arbejdsulykker og helbredsskader blandt forhenværende arbejdere i British Coal Corporation gør det muligt for virksomheden at opfylde sin erstatningsforpligtelse i forbindelse med arbejdsulykker og andre helbredsskader, de har pådraget sig under deres ansættelse i virksomheden inden privatiseringen. Støttemodtagerne er afskedigede eller pensionerede arbejdere, samt arbejdere, der er overført til privatiserede virksomheder.

Støtten på 15 mio. GBP i punkt e) til dækning af omkostninger i forbindelse med resterende aktiviteter i British Coal Corporation i perioden mellem privatiseringen og dens opløsning, gør det muligt for virksomheden at opfylde sin forpligtelse til at dække visse resterende aktiviteter, der ikke vedrørte driften, som f.eks. administration og salg af virksomhedens resterende ejendomme, administration af forpligtelser angående lejekontrakter for British Coals ejendomme, samt British Coal Corporations ansvar i forbindelse med verserende retssager (om andre spørgsmål end kompensation for arbejdsulykker og helbredsskader).

Støtten på 218 mio. GBP i punkt f) til "The Coal Authority" dækker omkostninger ved miljøskader under minedriften inden privatiseringen af British Coal Corporation. En del af omkostningerne vedrører skader på terrænet forårsaget af forsænkninger, andre går til genopretning af områder omkring forladte miner og lossepladser, samt udpumpning af methangas og vand fra nedlukkede miner. De private virksomheder, der overtog kuludvinding og kulressourcer efter British Coal Corporation, har overtaget alle tilhørende forpligtelser, og disse fremgår af deres driftstilladelser.

4.4.2. *Hele 1999/2000*

Det Forenede Kongeriges kulindustri har ikke modtaget statsstøtte.

5. **RETSTVISTER**

Tilstedeværelsen på EU-markedet af virksomheder, der modtager driftsstøtte, og andre, der

ikke gør, medfører uundgåeligt, at der opstår spændinger mellem operatørerne. Disse spændinger udvikler sig nogle gange til retstvister.

5.1. Klager

Den 26. august 1997 modtog Kommissionen en klage (ref. 97/4717) fra fem franske virksomheder⁸ bl.a. selskabet Thion et Cie mod den offentlige virksomhed Charbonnages de France.

I klagen fremsættes der en formodning om misbrug af den statsstøtte, som Frankrig hvert år yder den offentlige virksomhed Charbonnages de France efter tilladelse fra Kommissionen inden for rammerne af beslutning nr. 3632/93/EKSF. Gruppen Charbonnages de France har efter sigende solgt kul til en pris, der ligger under verdensmarkedsprisen, og dermed udelukket al konkurrence. Denne pris kunne kun opretholdes takket være en ikke-godkendt anvendelse af den statsstøtte, som Frankrig yder den offentlige virksomhed Charbonnages de France for at støtte dennes kulproduktion. Denne fremgangsmåde medfører ifølge klagerne, at konkurrencen forvrides på det franske marked for importeret kul til industrisektoren. I den komplekse ordning, der anvendes, er der mellem selskaberne i gruppen Charbonnages de France fastsat en række transaktioner, som er mere udførligt beskrevet i klageskrivelsen, ifølge hvilken et af de kontrollerede selskaber, SIDEC, kunne forsyne industrikunder med varme produceret på grundlag af kul, der blev solgt af moderselskabet til en kunstig lav pris. Desuden skulle moderselskabet have påtaget sig en del af de kontrollerede selskabers omkostninger for på egen bekostning at forbedre disses økonomiske resultater.

I de efterfølgende måneder kontaktede Kommissionen alle involverede parter dvs. klagerne, selskabet Charbonnages de France og den tilsynsførende administration (DIGEC) samt den franske regering for at indsamle yderligere oplysninger med henblik på at vurdere, om klagen skal tages til følge.

Efter at Kommissionen den 20. januar 1999 ikke kunne konkludere, at klagen var åbenlyst ubegrundet, sendte den en åbningsskrivelse⁹ til den franske regering i henhold til EKSF-traktatens artikel 88 vedrørende den statsstøtte, der er udbetalt siden 1994, dvs. såvel støtten for regnskabsårene 1994, 1995 og 1996, der er godkendt af Kommissionen¹⁰, som støtten for regnskabsårene 1997 og 1998, som Kommissionen endnu ikke har taget stilling til.

Kommissionen modtog den 16. marts 1998 en klage fra det britiske selskab RJB Mining Plc over den statsstøtte, som blev ydet i forbindelse med og som betingelse for fusionen mellem de tyske virksomheder RAG AG, Saarbergwerke AG og Preussag Anthrazit GmbH.

5.2. Søgsmål

Den britiske virksomhed RJB Mining Plc indgav appel ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans mod nogle af Kommissionens beslutninger:

⁸ Thion & Cie, Maison Balland Brugneaux, Société Nouvelle Vinot Postry, Établissements Lekieffre og Charbogard.

⁹ EFT C 99 af 10.4.1999, s. 9.

¹⁰ Beslutning nr. 95/465/EKSF (regnskabsåret 1994), beslutning nr. 95/579/EKSF (regnskabsåret 1995), beslutning nr. 96/458/EKSF (regnskabsåret 1996).

- (1) Sag T-156/98 mod beslutningen af 29. juni 1998¹¹ om fusionen mellem virksomhederne RAG AG, Saarbergwerke AG og Preussag Anthrazit GmbH.
- (2) Sag T-12/99 mod beslutning nr. 99/270/EKSF af 2. december 1998 om godkendelse af statsstøtte til den tyske kulindustri for 1998.
- (3) Sag T-63/99 mod beslutning nr. 99/299/EKSF af 22 december 1998 om godkendelse af statsstøtte til den tyske kulindustri for 1999.
- (4) Sag T-64/99 mod den stiltiende afvisning, der i henhold til EKSF-traktatens artikel 35 kan anses for at ligge i Kommissionens unkladelse af at handle i forbindelse med fusionen mellem virksomhederne RAG AG, Saarbergwerke AG og Preussag Anthrazit GmbH.
- (5) Sag T-170/99 mod beslutning nr. 99/451/EKSF af 4. maj 1999 om godkendelse af statsstøtte til den spanske kulindustri for 1999.

Det tyske selskab Vasa Energy GmbH & Co. har i øvrigt indgivet et søgsmål svarende til det, der er beskrevet i punkt 4):

- (6) Sag T-29/99 mod den stiltiende afvisning, der i henhold til EKSF-traktatens artikel 35 kan anses for at ligge i Kommissionens unkladelse af at handle i forbindelse med fusionen mellem virksomhederne RAG, Saarbergwerke AG og Preussag Anthrazit GmbH¹².

Appellerne behandles i øjeblikket ved Retten i Første Instans parallelt med sag T-110¹³ og T-111, der blev nævnt i den forrige beretning.

Der er den 4. februar 2000 sendt en åbningsskrivelse til den tyske regering angående den støtte, der kunne ligge i salgsprisen på 1 DEM for virksomhederne Saarbergwerke AG's og Preussag Anthrazit GmbH's aktiviteter inden for og uden for kulindustrien.

¹¹ Klageren hævder, at fusionen, som blev godkendt med denne beslutning, indebar en bevilling af ikke-godkendt statsstøtte, men Kommissionen fastholder, at denne støtte ikke blev givet. Sagen nævnes promemoria.

¹² EFT C 86 af 27.3.1999, s. 32.

¹³ Retten i Første Instans afsagde den 9. september 1999 dom, hvor den ikke tog anbringendet fra RJB Mining plc til følge i to retsspørgsmål vedrørende ophævelse af Kommissionens beslutning vedrørende Tysklands finansielle støtte til kulindustrien i 1997 (EFT C 314 af 30. oktober 1999, s. 8). RJB Mining Plc har anket dommen.

6. KONKLUSIONER

Hovedformålet med visse medlemsstaters støtte har i flere år været at mindske de sociale og regionale følger af omstruktureringer og aktivitetsindskrænkninger inden for kulindustrien for således at undgå, at denne industri simpelt hen forsvinder med meget kort varsel. Kommissionen har med sin beslutning nr. 3632/93/EKSF bestræbt sig på at sikre, at støtte ydes på den mest åbne og gennemskuelige måde, og at dets undtagelsesbestemmelser i EKSF-traktatens artikel 4, litra c), begrænses til det minimum, kulindustrien har brug for, til at gennemføre strukturændringerne i de kulproducerende regioner i tilbagegang.

Som det allerede blev anført i den forrige beretning har disse statsstøtteforanstaltninger, der er udviklet for at imødegå konjunkturelle kriser, på det økonomiske plan ikke kunnet løse den strukturelle krise, der har ramt den europæiske kulindustri. De opnåede forbedringer i produktionsomkostningerne har ikke været tilstrækkelige i forhold til udviklingen i kulpriserne på verdensmarkedet. Tredjelandenenes produktionsomkostninger er ligeledes faldet med indførelsen af ny teknologi under geologiske forhold, som er meget gunstigere end de stadig vanskeligere forhold, som EU-producenterne står overfor. Den konkurrencemæssige uligevægt er ikke mindsket, men derimod snarere forstærket. Da der ikke er konkrete tegn på, at EU's kulindustri igen kan blive rentabel, går stadig flere ind for at betragte statsstøtten som bistand til ugunstigt stillede regioner og samfundsgrupper snarere end en økonomisk udviklingsstrategi.

Dette synspunkt har i sammenhæng med nedskæringerne på de offentlige budgetter givet anledning til kritiske røster angående medlemsstaternes fremtidige politik på området, navnlig i lyset af de høje omkostninger. Med andre ord anerkendes støtteprogrammernes sociale og regionale betydning, men støttens omkostningseffektivitet drages i stigende grad i tvivl. Den moderne teori om statens indgriben i økonomien går ind for andre instrumenter, som er mindre byrdefulde, og som frem for alt åbner bedre udviklingsmuligheder for de pågældende samfundsgrupper på mellemlang sigt. En tidsbegrænset støtte til en industri i uafvendelig tilbagegang er en stadig mere omdiskuteret løsning, både i regeringerne og i offentligheden. Endvidere stiller stadig flere sig tvivlende over for påvirkningen af miljøet, som støtten til kulindustrien forårsager, navnlig i forbindelse med forpligtelsen til at nedbringe emissionen af drivhusgasser, jf. Kyoto-protokollen.

De forskellige regeringer har hver med deres tidsplan og på forskellige vilkår besluttet at begrænse omfanget af og tidshorisonten for statsstøtten. Processen kan betragtes som afsluttet i Belgien og Portugal og igangværende i Frankrig, der indstiller sin udvinding af kul i 2005. I Det Forenede Kongerige arbejdes fortsat mod en hastig omstilling for at blive konkurrencedygtig med importeret kul. Selv Tyskland og Spanien, som har vedtaget en mere etapevis fremgangsmåde, har fremlagt planer for en mere gennemgribende omstrukturering.